

שבע. וכדין מלפא עביד כל רעותה. וישראל מתגברין לעילא לעילא. ומדורייהו עם מלפא ועם מטרוניתא.

בדין שאר עמין אתפפיין תחותיהו, וכלהו אתהדרון לעבדין לון, בגין דאינון בני מלפא. בגין כך ובת צור במנחה פניך יחלו עשירי עם.

לקביר דא, לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי. דקודשא בריך הוא יהיב בלביה למיעל בתרייהו לימא, בגין דישבעון ישראל מממוניהון, דאובילו עמהון תמן. וכולא נטלו ישראל בימא, אגרא דההוא עבידתא דעבדו עמהון.

בגוונא דא לזמנא דאתא, ובת צור, דא סטרא דעשו ושאר עמין דאעקו לישראל, ועד השתא הוו אעקין לון בחובביהו. כמה דאת אמר, (ישעיה נט יט) פי יבוא כנהר צר רוח ה' נססה בו.

בדין, ישראל יהדרון בתיובתא שלימתא קמי קודשא בריך הוא, דאתחזי באינון עקתינ סגיאין דאתיין עליהו, כמאן דאשתכח דוכרניהון לעילא. וכד אינון הדרן בתיובתא בלפא שלימא, כגוונא דכתיב (דברים ד ל) בצר לה ומצאוה וגו', ושבת עד ה' אלהיך. וישוב מלפא לבי מטרוניתא לפייסא לה. ועל דא (ישעיה נט כ) ובא לציון גוא"ל, דא מלפא דאתי לבי מטרוניתא. בגין דביתהו פלהו שלמין קמה, אתי לאקמא לה מעפרא.

במנחה פניך יחלו עשירי עם, בגין דאת כבודת בת מלך פנימה. ומאי כבודתה. כבוד ה'. וזו הבת מאתו המלך שהיא פנימה ודאי. וזו האם העליונה, שהיא הפנים של הכל, והיא מעוררת חרות ומנוחה על בניה. ודאי. ודא אימא עילאה, דאיהי פנימה דכלא, ואיהי איתערת חירו ונייחא על בנאה.

מתגברים למעלה למעלה, ומדורם עם המלך ועם הגבירה. ואז שאר העמים נכנעים תחתיהם, וכלם חוזרים לעבד אותם, משום שהם בני המלך. משום כך (תהלים מה) ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם. כנגד זה, (שיר א) לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי. שהקדוש ברוך הוא נתן בלבו להכנס אחריהם לים, כדי שישבעו ישראל מממונם שהובילו לשם עמקם. והכל נטלו ישראל בים שכר אותה העבודה שעבדו עמם.

כמו כן לעתיד לבא, ובת צר - זה צדו של עשו ושאר העמים שהציקו לישראל, ועד עתה היו מציקים להם בחטאייהם, כמו שנאמר (ישעיה נט) פי יבוא כנהר צר רוח ה' נססה בו.

אז ישראל יחזרו בתשובה שלמה לפני הקדוש ברוך הוא, שנראה באותם צרות רבות שבאות עליהם כמי שנשפח זכרונם למעלה. וכשם חוזרים בתשובה בלב שלם, כפתוב (דברים ד) בצר לה ומצאוה וגו', ושבת עד ה' אלהיך. וישוב המלך לבית הגבירה לפייסה. ועל זה (ישעיה נט) ובא לציון גוא"ל, זה המלך שבא לבית הגבירה. משום שביתה כלם שלמים לפניך, בא להקימה מהעפר.

במנחה פניך יחלו עשירי עם, משום שאת (תהלים מה) כבודת בת מלך פנימה. ומהו כבודתה? כבוד ה'. וזו הבת מאתו המלך שהיא פנימה ודאי. וזו האם העליונה, שהיא הפנים של הכל, והיא מעוררת חרות ומנוחה על בניה.

ואיהי איתערת חירו ונייחא על בנאה.

ממשפצות זהב לבושה, לקביל דא אמר שלמה, נאוו לחייה בתורים צוארף בחרוזים. לחייה תרין. לזמנא ההוא, ולזמנא דאתי. בתורים תרין תורים ודאי. בגין דביומא דמשיחא תתחדש דעתא בעלמא, ותתנהיר אורייתא קמי פולא. בגין דכתיב, (ירמיה לא לג) פי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם. ועל דא, ממשפצות זהב לבושה, דא סיטרא דצפון, דאתלבישת בה למעבד נוקמין, באינון דאעקין לבנהא. ועל דא קרינן ליה מלך המשיח, ודוד ודאי הוא. וכדין איתער בעלמא.

מה כתיב לעיל. (תהלים מד כז) פי שחה לעפר נפשנו וכו' קומה עזרתה לנו. מאי קומה. בגין דעד השתא איהי נופלת, השתא קומה עזרתה לנו, דאתדבק מלכא במטרוניתא. ופדנו למען חסדה. דא אברהם, ימינא, דלא תהוי לאחורא. דבגין כך אמר, (שם טו) הושיעה מינה וענני. בגין כך, ממשפצות זהב לבושה.

דרקמות: אלין לבושין דיקר, דאינון מרוקמין למקדשא. וכל מנוי דזמין קודשא ברין הוא למלבש, למיהב נוקמתא באדום. תוכל למלך, דא פלה אלבישת ליה. מאן גרם כל דא. בגין דישראל לא אתערבו בסטרא דעשו, כל אינון זמינין למחמי ביקרא דציון. לקביל דא תורי זהב נעשה לה. תורי, תרין. רמז לאורייתא דאתייהב בימי פרעה. ורמז לדעתא דתתחדש ביומוי דמשיחא. עם נקודות הפסך. התם, (הושע ג ב) בחמשה עשר פסך. והכא, (שה"ש ח ט) אם חומה היא נבנה עליה טירת פסך, ודאי מסטרא דאברהם אתיא לון האי. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כו מב) ואף את בריתי אברהם אפך והארץ אפך.

ממשפצות זהב לבושה (שם), כנגד זה אמר שלמה (שיר א) נאוו לחייה בתורים צוארף בחרוזים. לחייה - פעמים, לזמן ההוא ולעתיד לבא. בתורים - שני תורים ודאי. משום שבימי המשיח תתחדש דעת בעולם, ותואר התורה לפני הכל, משום שכתוב (ירמיה לא) פי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם. ועל זה ממשפצות זהב לבושה, זה צד הצפון, שהתלבשה בו לעשות נקמות באותם שהציקו לבניה. ועל זה קוראים לו מלך המשיח, ודוד ודאי הוא. ואז מתעורר בעולם.

מה כתוב למעלה? (תהלים מד) פי שחה לעפר נפשנו כו', קומה עזרתה לנו. מה זה קומה? משום שעד עתה היא נופלת. פעת קומה עזרתה לנו, שנדבק המלך עם הגבירה. ופדנו למען חסדה - זה אברהם, הימין, שלא תהיה לאחור. שמשום כך אמר (תהלים ט) הושיעה מינה וענני. משום כך, ממשפצות זהב לבושה.

דרקמות - אלו לבושי כבוד, שהם רקומים למקדש. וכל הבגדים שעתיד הקדוש ברוך הוא ללבש, לתת נקמה באדום. תוכל למלך - זו הכלה המלבישה אותו. מי גרם כל זה? משום שישראל לא התערבו בצד של עשו, כל אלו עתידים לראות בכבוד של ציון.

כנגד זה, תורי זהב נעשה לה. תורי - שנים. רמז לתורה שנתנה בימי פרעה, ורמז לדעת שתתחדש בימות המשיח. עם נקודות הפסך - שם (הושע א) בחמשה עשר פסך, וכאן (שיר ח) אם חומה היא נבנה עליה טירת פסך. ודאי שמצד של אברהם באה זו להם. זהו שכתוב (ויקרא כו) ואף את בריתי אברהם אפך והארץ אפך.

תובלנה בשמחות וגיל, תרין חדוון, לעילא ולתתא. לעילא, דשמא קדישא וכורסייא אשתלים, פד אתאביד יודע ציד מעלמא, ודוכרניה לעלמין לא אידפר. לתתא, ישראל בנוי דקודשא בריה הוא, ברחמין עילאין ארים דגליהון על פולא. ועל דא מובאות לך. פמה דאת אמר, (ישעיה סו כ) ויהביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה לה'. ועל דא פתיב תבאינה בהיכל מלך.

תחת אבותיך יהיו בניך. אמר לה קודשא בריה הוא לכנסת ישראל, תחת אבותיך, אינון אבהן עילאין, דאודיעו לך בעלמא, ואתקיננו לך, על פולא יהיו בניך. תשיתמו לשירים, דאינון אבהן עילאין, דכתיב בהו (במדבר כא יח) באר חפרוה שרים, דאתקיננו לה בכולא וכולא להאי באר. כנסת ישראל אתקרי.

דבר אחר, תחת אבותיך יהיו בניך. דכלהו ברחימו, פאינון דרא דמדברא, פאינון דאיקרון דור דעה. יהיו בניך, דכלהו ברחימו יתגברון על אורייתא. לקבל דא פתיב, עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. דאקדימו עשיה לשמיעה. אוף הכא בניך ישתלמון פוותהון.

אזכירה שמך בכל דור ודור. מדרא עילאה, דתלייא ביה דרור וחריו לכלא. בזמנא דההוא שופר גדול, יפיק פולא לחירו, כדין עמים יהודוה לעולם ועד, דלא יתפרש עולם מועד, וועד מעולם. לקביל דא, צרור המר דודי לי בין שדי ילין.

עד הכא אתייהב ליה רשו לגלאה. אתא שלמה, ואשתלים בכלא, ואשלים פלא, ואכליל בהנהו תושבחון חכמתא עילאה, קיומא דכל עלמין, דזמין קודשא בריה הוא

תובלנה בשמחות וגיל (תהלים מה) - שתי שמחות, למעלה ולמטה. למעלה - שהשם הקדוש והפסא נשלמים, פשיאביד יודע ציד מן העולם וזכרונו לא יזכר לעולמים. למטה - ישראל בני הקדוש ברוך הוא, ברחמים עליונים מרים דגלם על הכל. ועל זה מובאות לך, כמו שגאמר (ישעיה סו) ויהביאו את כל אחיכם מן הגוים מנחה לה'. ועל זה פתוב תבאינה בהיכל מלך.

תחת אבותיך יהיו בניך (תהלים מה). אמר לה הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל: תחת אבותיך, אותם האבות העליונים שהודיעו אותך בעולם ותקנו אותך - על הכל יהיו בניך. תשיתמו לשירים, את אותם האבות העליונים, שפתוב בהם (במדבר כא) באר חפרוה שרים, שתקנו אותך בכל, והכל לבאר הזו. כנסת ישראל נקראת.

דבר אחר, (תהלים מה) תחת אבותיך יהיו בניך - שפלים באהבה, פאותם דור המדבר, פאותם שנקראים דור דעה. יהיו בניך - שפלים באהבה יתגברו על התורה. כנגד זה פתוב (שיר א) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. שתקדימו עשיה לשמיעה, אף כאן בניך ישתלמו כמותם.

אזכירה שמך בכל דור ודור (תהלים מה), מהדור העליון, שהדרור והחרות תלויים בו לכל. בזמן שהשופר הגדול ההוא יוציא הכל לחרות, אזי עמים יהודוה לעולם ועד, שלא יפרד עולם מועד, וועד מעולם. כנגד זה, צרור המר דודי לי בין שדי ילין.

עד כאן נתנה לו רשות לגלות. בא שלמה והשתלם בכל, והשלים הכל, והכליל באותן התשבחות חכמה עליונה, הקיום של כל העולמות, שעתידי הקדוש

לְגַלְאָה לָהּ לְבַנוי, בְּזִמְנָא דִּיתְעַר דְּעַתָּא
בְּעַלְמָא. דְּכָל חַד וְחַד מִיִּשְׂרָאֵל יִדְבִּיק
אֲדַבְּקוּתָא בְּחַכְמָתָא עֵילְאָה, רְזָא דְשָׂמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדָא אִיהוּ טִיבוּ, דְּלִית
לִיהּ פְּסִיקוּ כְּלָל, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמִין. (דף סה
ע"ב)

ברוך הוא לגלותה לבניו בזמן
שתתעורר הדעת בעולם. כשכל
אחד ואחד מישראל ישיג דבקות
בחכמה העליונה, סוד שמו של
הקדוש ברוך הוא, וזהו הטוב
שאינו לו הפסקה כלל, לעולם
ולעולמי עולמים.

פְּרִשְׁת בְּלָק

פְּרִשְׁת בְּרִק

אֲמוּנָה אוּמָן, תְּרֵי דְאִינוּן חַד. חַד גַּן, וְחַד
נְהַר. דָּא נְפִיק מְעַדָן, וְדָא אִיתְשָׁקִי
מְנִיה. הָא הָכָא כָּל רְזָא סְתִימָא דְמַהִימְנוּתָא.
וְאוֹרִיפְנָא, הָאִי מֵאֵן דְּאִיתְעַר בְּלִילְיָא, בְּשַׁעְתָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל בְּגַנְתָּא,
לְאַשְׁתַּעֲשַׁעַא בְּצַדִּיקֵי, בְּעֵי לְמִימַר פְּסוּקָא
דָּא, בְּרַעוּתָא דְלָבָא, וְלִכְוּנָא רַעוּתָא בִּיהּ. (ישעיה
כה א) ה' אֱלֹהֵי אֲתָה אֲרוּמְמָה אוֹדָה שְׁמָה כִּי
עֲשִׂיתָ פְּלָא עֲצוֹת מְרַחֵק אֲמוּנָה אֲמָן. וּבִתְר
כִּן יֵאמֶר, (תהלים קלט יד) אוֹדָה עַל כִּי נוֹרְאוֹת נִפְלִיתֵי
נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יַדְעַת מְאֹד. לְבַתֵּר,
(בראשית ב' י) וְנִהַר יוֹצֵא מְעַדָן וְגו'. וְהֵינּוּ שְׂבָחָא
דְּחִסְדֵי קְדָמָי, כַּד מִתְעַרוּ בְּפִלְגוֹת לִילְיָא.
וּלְבַתֵּר מְסַדְרֵי שְׂבַחֵיהוּ, וְלַעֲאֵן בְּאוּרֵייתָא.
שַׁעֲשׂוּעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאִי הִיא. אֶלְא,
כָּל צַדִּיקֵי קְיִימִין בְּדִיוקְנֵיהוּ, וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגַנְתָּא דְעַדָן, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא,
וְאַתְסַחֵן בְּטַלָּא, דְּזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַחֲרָא מִיתְיָא. וְעֵאלִין כְּלָהּ לְגַבֵּי מְשִׁיחַ,
וְשַׁאֲלִין מַה דְּשַׁאֲלִין, וְהָא אִיתְעַרוּ חֲבַרְיָא.
לְבַתֵּר מִתְפַּנְשִׁין, וּמִשְׁתַּדְּלִין כְּלָהּ בְּדַעְתָּא
עֵילְאָה, בְּכָלְהוּ מְתִיבְתֵי דְתַמָּן.
וְעֵלְיֵיהוּ כְּמַה מְמַנָּן. וּמִתְחַדְּשִׁין תַּמָּן כְּמַה
חִידוּשִׁין בְּאוּרֵייתָא. לְבַתֵּר נְפָקֵי כְּלָהּ, וְחַמָּאֵן,
כַּד אָתִי אֱלֹהֵי לְגַבֵּי אֲבָהָן. אִיהוּ נָפֵק, וְאִינְהוּ

אמונה אמן (ישעיה כה), שנים שהם
אחד. אחד גן, ואחד נהר. זה יוצא
מעדן, וזה משקה ממנו. הנה כאן
כל הסוד הנסתר של האמונה.
ולכוננו, זה מי שמתעורר בלילה,
בשעה שהקדוש ברוך הוא נכנס
לגן להשתעשע עם הצדיקים,
צריך לומר פסוק זה ברצון הלב,
ילכון בו ברצון: ה' אלהי אתה
ארוממך אודה שמך פי עשית
פלא עצות מרחק אמונה אמן.
ואחר כן יאמר, (תהלים קלט) אוֹדָה
עַל כִּי נוֹרְאוֹת נִפְלִיתֵי נִפְלְאִים
מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יַדְעַת מְאֹד. אַחַר
כֵּן, וְנִהַר יוֹצֵא מְעַדָן וְגו'. וְהֵינּוּ
הַשְּׂבָח שֶׁל הַחֲסִידִים הַרְּאִשׁוֹנִים
כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה,
וְאַחַר כֵּן מְסַדְרִים שְׂבַחֵיהֶם
וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.
מה הוא שעשועו של הקדוש
ברוך הוא? אלא כל הצדיקים
עומדים בדיוקניהם, ומתלבשים
בגן עדן, בכל יום ויום, ורוחצים
בטל שבו עתיד הקדוש ברוך הוא
להחיות מתים, וכלם נכנסים אל
המשיח, ושואלים מה
שואלים, והרי העירו החברים.
אחר כך מתפנסים, ומתעסקים
כלם בדעת העליונה, בכל
הישיבות של שם. ועליהם כמה
ממנים. ומתחדשים שם כמה
חדושים בתורה. אחר כך יוצאים
כלם, ורואים כשבא אליהו אל
האבות. הוא יוצא - והם נכנסים
ועומדים לפני האבות, ושומחים